

Romanță Deșănțată

Daniel Ioniță

Gladiator al vietii, port în mine,
prin întunerec, veștede cununi -
săruturi tulburi, prinse de cu seară
cusute-n remușcări de zei nebuni,
care-mi tăiau în gând, odinioară,
răzbite încleștări catifelate
zăcând pe-o rână, peste sâni lânzezi -
conchistadori de vise deochiate,
curtând alene cu măști sordide
muieri scârbavnice pe-o canapea,
cu roata universului pe pântec
și-o răsuflare aprigă și grea -
ca oseminte-ntr-un pahar aiurea,
sorbit prin lăturanlice mocniri
cotrobăind prin dosnicii de trupuri
lovite cu sudalme și-înjosiri.

Mă ruginisem de atata plânset,
și rob al răni sfinte mă jertfeam,
când m-am trezit, dintre orgii de patimi,
cum prins de vrajă trupu-ți colindam.

Dar azi din schilava singurătate
mă văd șezut pe-un scaun sub un tei,
tot cobzărind romane deșănțate,
cântând povești cu feți frumoși și zmei
care se bat pe viață și pe moarte,
și pentru coapse ample de femei.

(din volumul ContraDicție ediția 2 - Daniel Ioniță - Editura PIM - 2017)